

ORIGINAL ARTICLE

Received:2023/09/03

Accepted:2024/01/02

The Effectiveness of Education for Children with Intellectual Disabilities on reducing the burden of parental care

Elahe Dolatabadi(MA.)¹, Maedeh bagheri (Ph.D.)²

1.MA of clinical psychology, Semnan branch, Islamic Azad University of Semnan, Semnan, Iran.

2. Corresponding Author :Assistant Professor of Health psychology, Department of psychiatry and psychosomatic research center, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran.

Tel: +98-9113546225, Email: bagheri.ma@mazums.ac.ir

Abstract

Introduction: Although the pressure of care has an adverse effect on mental health of parents with children with intellectual disabilities, educational training for these children can be helpful by creating independence for these children. Accordingly, the present study is conducted by determining the effectiveness of educational training for children with intellectual disabilities on reducing the burden of care for their parents.

Methods: The current research was conducted as a semi-experimental study with pre-test and post-test and a control group. The statistical population consisted of all the children under 14 with intellectual disabilities in Pakdasht city in 2021; 30 of them were selected through convenience sampling and randomly assigned to two experimental and control groups (15 people in each group). The experimental group underwent 20 training sessions, -two sessions a week for 5 hours, but the control group did not receive any training. Zarit Burden Interview was completed by their parents. Then, the obtained data was analyzed by SPSS 18 software and univariate covariance.

Results: Data illustrated the significant difference of the parental burden mean scores between the experimental and control groups ($F=107/535$, $P<0/01$); so, it can be concluded that educational training for children with educable intellectual disabilities significantly impacts caregiving-induced burden.

Conclusion: Educational training for children with educable intellectual disabilities in centers related with welfare organization (private and governmental), can reduce the caregiving-induced burden and its possible devastating consequences.

Keywords: Education, Caregiving Burden, Disabled Children, Intellectual Disabilities, Parents.

Conflict of interest: The authors declared no conflict of interest.

This Paper Should be Cited as:

Author: Elahe Dolatabadi, Maedeh bagheri. The Effectiveness of Education for Children with Intellectual Disabilities on reducing theTolooebehdasht Journal. 2024;22(6)1-14.[Persian]

اثربخشی آموزش تحصیلی به کودکان مبتلا به کم توان هوشی بر کاهش فشار باز مراقبتی والدین

الله دولت آبادی^۱، مائده باقری^۲

۱. کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، واحد سمنان، دانشگاه آزاد اسلامی، سمنان، ایران.
 ۲. نویسنده مسئول: استادیار روان شناسی سلامت، گروه روانپردازی و مرکز تحقیقات روان تنی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران. تلفن: ۰۹۱۳۵۴۶۲۲۵ Email:bagheri.ma@mazums.ac.ir

طوع بهداشت

چکیده

مقدمه: گرچه فشاربار مراقبتی بر سلامت روان والدین دارای کودکان مبتلا به کم توان هوشی تأثیر نامطلوب بر جای می‌گذارد اما آموزش تحصیلی به این کودکان می‌تواند از طریق ایجاد استقلال برای این کودکان کمک کننده باشد. بر همین مبنای پژوهش حاضر با تعیین اثربخشی آموزش تحصیلی به کودکان مبتلا به کم توان هوشی بر کاهش فشاربار مراقبتی والدین آنان انجام شد.

روش بررسی: پژوهش حاضر به عنوان یک مطالعه شباهنگی از نوع پیش‌آزمون - پس‌آزمون با گروه کنترل است. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه کودکان زیر ۱۴ سال مبتلا به کم توان هوشی در مدارس کودکان استثنایی شهرستان پاکدشت در سال ۱۴۰۱ بود که از میان آنان تعداد ۳۰ کودک به صورت دردسترس انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل جای دهی شدند (در هر گروه ۱۵ نفر). گروه آزمایش تحت ۲۰ جلسه آموزش، هفتگاهی دو جلسه و به مدت ۵ ساعت قرار گرفتند اما گروه کنترل آموزشی دریافت نکردند. پرسشنامه فشار مراقبتی زاریت توسط والدین آن‌ها پر شد و سپس داده‌های به دست آمده با استفاده از نرم‌افزار ۱۸ SPSS و کوواریانس تک متغیره مورد تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها: نتایج به دست آمده نشان داد که تفاوت معنادار بین میانگین نمرات فشار مراقبتی والدین در گروه‌های آزمایشی و کنترل وجود دارد ($F=10.7/5.35, P<0.01$)، طوری که می‌توان بیان داشت که آموزش تحصیلی به کودکان کم توان هوشی آموزش پذیر به طور معناداری بر فشار مراقبتی مؤثر است.

نتیجه‌گیری: برنامه‌های آموزش تحصیلی به کودکان کم توان هوشی آموزش پذیر در مراکز مرتبط با بهزیستی (خصوصی و دولتی)، می‌تواند فشار مراقبتی و پیامدهای ناتوان‌کننده احتمالی آن را کاهش دهد.

واژه‌های کلیدی: آموزش، فشار مراقبتی، کودکان کم توان، ناتوانی‌های هوشی، والدین

دو ماهنامه علمی پژوهشی
دانشکده بهداشت یزد
سال بیست و دوم
شماره ششم
بهمن و اسفند
شماره مسلسل: ۱۰۲

تاریخ وصول: ۱۴۰۲/۰۶/۱۲
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۱۰/۱۲

مقدمه

نابهنجاری‌های کروزومی) و عوامل محیطی(مواجهه مادر با عوامل عغونی یا سمی و وضعیت‌های طبی غیرقابل کنترل، مشکلات حین زایمان، و...) تقسیم بندی می‌شود. به طور کلی شایع ترین علت محیطی قابل پیشگیری، سندروم الکل جنینی (Fetal alcohol syndrome) و شایع ترین علت کروموزومال، سندروم داون و شایع ترین علت ژنتیکی، سندروم X شکننده است.(۲).

میزان شیوع ابتلا به کم توانی هوشی به طور کل ۱ درصد و میزان شیوع کم توانی هوشی شدید ۶ در هزار نفر تخمین زده شد(۱). در صورتی که این رقم در کشورهای در حال توسعه بین ۱۰ تا ۱۵ در هر هزار کودک گزارش شده است که از این رقم، ۸۵ درصد به کم توانی هوشی خفیف مبتلا بوده اند(۲). نکته نگران‌کننده این است که این روند طی سال‌ها در حال افزایش است(۳). در مورد میزان شیوع کم توانی هوشی در ایران اطلاعات دقیقی در دسترس نیست و در یک مطالعه ۴/۴ درصد گزارش شده است(۴). در هر صورت این بیماری حتی با شیوع ۱ درصدی در کل جمعیت، بار زیادی بر دوش جامعه و خانواده‌های افراد مبتلا به این اختلال خواهد گذاشت(۵)؛ چرا که فرایند مراقبت از این بیماران، فرایندی مداوم، چالش‌برانگیز، استرس‌زا و طولانی‌مدت است و در نتیجه منجر به پیامدهای منفی برای سلامت روانی و جسمانی مراقبین می‌شود(۵).

به عبارتی دیگر یکی از مشکلات والدین دارای کودکان کم توانی هوشی، فشار مراقبتی (Burden) ادرآک شده است که تاثیر قابل ملاحظه‌ای در کیفیت زندگی بالاخص مراقبین آنان دارد(۶،۷). فشار بار مراقبتی به معنای تجربه مجموعه‌ای از فشارهای هیجانی، اجتماعی، جسمانی و محدودیت‌های مالی

بر اساس پنجمین طبقه بندی راهنمای تشخیصی و آماری اختلالات روانپردازی امریکا، کم توانی هوشی (اختلال هوشی-رشدی یا Intellectual Disability)، زیرمجموعه‌ای از اختلالات عصب-رشدی (Intellectual Developmental Disorder) است که شروع آن حین دوران رشد است و شامل نقص در کارکردهای هوشی (از قبیل استدلال، حل مسئله، برنامه ریزی، تفکر انتزاعی، قضاؤت، یادگیری آکادمیک و یادگیری به واسطه تجربه) و سازشی (از قبیل برآورده کردن استانداردهای فرهنگی-اجتماعی و رشدی در جهت استقلال فردی و مسئولیت اجتماعی) در جنبه‌های عملی، اجتماعی و مفهومی می‌شود(۱). نقص شناختی افراد مبتلا به کم توانی هوشی دائمی است؛ در نتیجه پیش‌آگهی این بیماری بستگی به شدت آسیب شناختی و میزان حمایت‌های محیطی دارد. به عبارتی دیگر، اگر حمایت کافی فراهم شود، افراد مبتلا به کم توانی هوشی خفیف ممکن است به توانمندی زبانی و اجتماعی موثر در جهت زندگی مستقل دست یابند. افراد مبتلا به کم توانی هوشی متوسط به احتمال زیاد به سطوح علمی بالاتر از کلاس دوم دست پیدا نمی‌کنند. با این حال، آن‌ها ممکن است صحبت کردن یاد بگیرند و نیازهای خود را بیان کنند. آنها ممکن است بتوانند تحت نظار شاغل شوند. این درحالی است که افراد دارای کم توانی هوشی شدید معمولاً به دلیل کم توانی در یادگیری تکلم صرفاً کلماتی را تشخیص دهنند که برای عملکرد زندگی روزمره حیاتی هستند. علل ابتلا به کم توانی هوشی، هنوز به طور دقیق شناسایی نشده است اما علت‌شناسی آن عمدتاً به نابهنجاری‌های ژنتیکی (از قبیل جهش یک ژن خاص، تغییر پذیری در تعداد کپی یا

چنین آمادگی جسمانی و هوشی می‌شود(۱۶،۱۷). با توجه به تجربه فشار بار مراقبتی ادراک شده در والدین دارای کودکان کم توان هوشی و اثربخشی آموزش تحصیلی به این کودکان در جهت بهبود رفتار سازشی و افزایش استقلال آنها در این مطالعه به این موضوع پرداخته می‌شود که آیا آموزش تحصیلی به کودکان کم توان هوشی در کاهش فشار بار مراقبتی والدین آنها مؤثر هست یا خیر؟

روش بررسی

مطالعه حاضر از نظر هدف کاربردی و از نوع پژوهش‌های کمی-مداخله‌ای است و یک کارآزمایی بالینی شباهزماشی از نوع پیش‌آزمون-پس‌آزمون با گروه کنترل می‌باشد.

جامعه آماری این پژوهش تمامی کودکان کم توان هوشی آموزش پذیر زیر ۱۴ سال و والدین آنها در شهرستان پاکدشت (استان تهران) در سال ۱۴۰۱ به تعداد ۱۲۰۰ بود. حجم نمونه در این پژوهش ۳۰ نفر بود که به روش دردسترس انتخاب و به شیوه‌ی تصادفی به دو گروه آزمایشی و گواه جای‌دهی شدند.

افراد دو گروه آزمایش و کنترل (در هر گروه ۱۵ نفر)، گروه آزمایش تحت ۲۰ جلسه آموزش توسط روانشناس بالینی آموزش دیده به صورت هفت‌مایه دو جلسه و به مدت ۵ ساعت قرار گرفتند. لازم به ذکر است که فرایند مداخله در یک مرکز روزانه‌ی آموزشی مرتبط با کودکان استثنایی در شهر پاکدشت انجام شد. افراد گروه کنترل تحت هیچ آموزشی قرار نگرفتند. به منظور رعایت اصول اخلاق در پژوهش و همچنین در جهت حفظ حقوق شرکت‌کنندگان در زمینه اهداف پژوهش و نحوه اجرای آن توضیحات لازم به تمام شرکت‌کنندگان ارائه شد.

حق شرکت و یا قطع همکاری و عدم اجبار مشارکت در

است(۸). فشار بار مراقبتی احتمالاً به این علت در مراقبین این کودکان تجربه می‌شود که آن‌ها فکر می‌کنند که باید از فرزندان بیمارشان مراقبت‌های همه‌جانبه، طولانی‌مدت و بدون وقفه و بالاخص بدون درخواست حمایت اجتماعی به عمل آورند در غیراین صورت احساس گناه می‌کنند. از طرفی دیگر مسئولیت والدین دارای فرزند مبتلا به کم توانی هوشی نسبت به سایر والدین بیشتر است و این فرآیند مراقبت باعث شود که از اهداف شخصی خود و از تعاملات اجتماعی دور بمانند(۹).

در مداخلات صورت گرفته در گذشته برای کاهش فشار بار مراقبتی ادراک شده والدین، مستقیماً والدین مورد هدف قرار گرفتند(۱۰-۱۳). اما فرض می‌شود که یکی از راهکارهای کاهش فشار بار مراقبتی ادراک شده، آموزش تحصیلی به این کودکان باشد که تا حدودی میزان مسئولیت والدین را کاهش می‌دهد؛ چراکه این آموزش‌ها که با هدف افزایش مهارت‌های بالاخص شناختی صورت می‌گیرد و باعث بهبود سطح رفتارهای سازشی می‌شود(۱۴). البته برخی از صاحب‌نظران معتقدند این آموزش‌ها تاثیری در توانبخشی حرفه‌ای و خودکفایی فردی کودکان مبتلا به کم توانی هوشی نداشته است(۱۵). آموزش‌های تحصیلی مختص کودکان کم توان هوشی شامل آموزش اولیه و مقدماتی (از قبیل آشنایی با محیط پیرامون، مربی و همکلاسی‌ها)، آموزش مهارت‌های دست ورزی، آموزش مهارت‌های فردی یا خودداری، آموزش مهارت‌های آداب اجتماعی، آموزش افزایش دقیق و توجه و تمرکز و هماهنگی چشم و دست، آموزش رنگ، آموزش خط و نقاشی، تقویت حافظه شنیداری و حافظه دیداری، آموزش ریاضی و هم دو ماهنامه علمی پژوهشی طبع بهداشت بزد

ملاک‌های ورود: پر کردن فرم رضایت آگاهانه برای شرکت در جلسات درمانی پژوهش، کودکان دختر و پسر زیر ۱۴ سال مبتلا به کم توانی هوشی، کودکان با سطح عملکرد آموزش پذیر، عدم ابتلا به مشکلات بینایی و شنوایی، عدم ابتلا به اختلال اوتیسم و بیشفعالی، عدم ابتلا به مشکلات روانپزشکی والدین شرکت‌کننده در جلسات درمانی پژوهش (از طریق پرسشنامه SCL-90R)، عدم سابقه رواندرمانی در والدین شرکت‌کننده طی ۶ ماه اخیر و یا حین درمان.

ملاک‌های خروج شامل غیبت بیش از یک جلسه در جلسات درمانی پژوهش، عدم تمایل به ادامه شرکت در جلسات درمانی به هر دلیل و والدینی که بیش از یک فرزند کم توان هوشی داشتند.

برنامه آموزش تحصیلی به کودکان مبتلا به کم توانی هوشی به صورت منظم در مراکز وابسته به بهزیستی انجام می‌شود و محتوای آموزشی، از کتابچه‌های رسمی راهنمای آموزش کودکان کم توان ذهنی اخذ شد که سازمان بهزیستی کشور آن را منتشر کرد و در اختیار مراکز قرار داده است.

این کتابچه‌ها شامل ۶ جلد است که هر جلد دربر گیرنده‌ی یک گروه از مهارت‌ها است؛ طوری که جلد یک تا شش به ترتیب مهارت‌های شناختی پایه، مهارت‌های خودبازی، مهارت‌های ترسیم، مهارت‌های ریاضی، علوم و اطلاعات عمومی و مهارت‌های اجتماعی را آموزش می‌دهند. بخشی از برنامه‌های آموزشی مذکور در جدول ۱ ذکر شده است.

پژوهش برای همه آزمودنی‌ها تصریح شد.

به تمام آزمودنی‌ها اطمینان داده شد که اطلاعات شخصی آن‌ها محروم‌انه باقی مانده و داده‌های منتشر شده بدون ذکر نام و شناسه شخصی می‌باشد و تمامی اطلاعات به صورت گروهی و با مکثوم‌ماندن مشخصات شخصی تحلیل می‌شوند.

پس از کسب موافقت به تمام شرکت‌کنندگان فرم رضایت آگاهانه داده شد.

لازم به ذکر است که با توجه به ماهیت مداخله، امکان پنهان‌نمودن فرایند مداخله از آزمودنی‌ها امکان‌پذیر نبود و بر همین مبنای مطالعه دوسوکور اجرا نشد اما فرد ارزیابی کننده و فرد آموزش‌دهنده متفاوت انتخاب شدند.

والدین دو گروه آزمایشی و گروه کنترل، یک بار پیش از انجام مداخله و یک بار پس از انجام مداخله، پرسشنامه فشار بار مراقبتی زاریت (1986) را تکمیل کردند و سپس نتایج به دست آمده با استفاده از نرم افزار SPSS ۱۸ و روش تحلیل کواریانس تک متغیره مورد تحلیل قرار گرفته شد.

$$\text{ضریب اطمینان} = \frac{\alpha}{2} = 1/96$$

میزان پراکندگی آزمون در پژوهش‌های مشابه (گذشته)

احتمال اشتباه $\alpha = 0.05$

$$n = \frac{Z_{\alpha/2}^2 S^2}{D^2} = (1/96)^2 \times (11)^2 = (3/84) \times (121) \div 16 = 464 \div 16 = 29.04$$

با توجه به فرمول مذکور، حداقل حجم نمونه ۲۹ نفر برای دو گروه است که در این مطالعه ۳۰ نفر در نظر گرفته شد.

شماره جلسات	شرح محتوای آموزشی	جدول ۱: بخشی از شرح جلسات آموزش تحصیلی رسمی به کودکان با کم توانی هوشی آموزش پذیر در مراکز بهزیستی
۱	آماده کردن کلاس برای شروع آموزش اولیه و مقدماتی آشنایی با محیط پیرامون و معلم و قوانین کلاس آموزش مهارت‌های فردی یا خودبیاری (تحوی شستن دست و صورت و خشک کردن با حوله) آموزش ریاضی (شناخت اعداد و مفاهیم اعداد، نوشتن اعداد): تمرین و تکرار اعداد آموزش افزایش دقت و توجه و تمرکز با استفاده از نخ و مهره آموزش حافظه دیداری (۶ مرحله‌ای) آموزش رنگ و نقاشی و رنگ آمیزی آموزش حافظه شنیداری (۶ مرحله‌ای) آموزش آمادگی جسمانی و ذهنی مثل راه رفتن روی یک خط صاف آموزش مهارت‌های اجتماعی مثل بیان اسم خود تکلیف: کودک با کمک خانواده اسم هایشان را بگویند و تکرار کنند.	بررسی تکلیف جلسه‌ی گذشته
۲	آموزش اولیه و مقدماتی آشنایی با محیط پیرامون و معلم و قوانین کلاس و آشناکردن کودک با همکلاسی‌هایش آموزش مهارت‌های فردی یا خودبیاری (تکرار و تمرین جلسه‌ی قبل) آموزش ریاضی (شناخت مفاهیم اعداد، نوشتن اعداد): تکرار اعداد جلسه‌ی قبل جهت ثبت و معرفی عدد جدید آموزش افزایش دقت و توجه و تمرکز با استفاده از نخ و مهره: تمرین و تکرار مجدد جلسه‌ی قبل جهت ثبت آموزش حافظه دیداری (۶ مرحله‌ای): تکرار و تمرین مرحله قبل و تمرین مرحله جدید. آموزش رنگ و نقاشی و رنگ آمیزی: تکرار و تمرین خط عمود از جلسه‌ی قبل و معرفی رنگ جدید آموزش حافظه شنیداری (۶ مرحله‌ای): یک کلمه به کودک گفته می‌شود که بعد از شمردن ۲۰ عدد تکرار کند. آموزش آمادگی جسمانی و ذهنی مثل راه رفتن روی یک خط صاف (تکرار و تمرین جلسه‌ی قبل) آموزش مهارت‌های اجتماعی مثل بیان سلام و خدا حافظ تکلیف: کودک با کمک خانواده سلام و خدا حافظی را بگویند و تکرار کنند.	بررسی تکلیف جلسه‌ی گذشته
۳	آموزش اولیه و مقدماتی آشنایی با محیط پیرامون و معلم و قوانین کلاس و آشناکردن کودک با همکلاسی‌هایش آموزش مهارت‌های فردی یا خودبیاری (آموزش استفاده از خمیر دندان و مساواک) آموزش ریاضی (شناخت مفاهیم اعداد، نوشتن اعداد): تکرار اعداد جلسه‌ی قبل جهت ثبت و معرفی عدد جدید آموزش افزایش دقت و توجه و تمرکز با استفاده از تمرین و تکرار پرتاب توپ داخل سبد آموزش حافظه دیداری (۶ مرحله‌ای): تکرار و تمرین مرحله قبل و تمرین مرحله جدید. آموزش رنگ و نقاشی و رنگ آمیزی: تکرار و تمرین خط عمود به صورت نقطه چین و معرفی رنگ جدید آموزش حافظه شنیداری (۶ مرحله‌ای): یک کلمه به کودک گفته می‌شود که بعد از شمردن ۲۰ عدد تکرار کند. آموزش آمادگی جسمانی و ذهنی مثل راه رفتن روی یک خط صاف (تکرار و تمرین جلسه‌ی قبل) آموزش مهارت‌های اجتماعی تکرار مهارت‌های قبلی جهت ثبت تکلیف: رنگ کردن خط عمومی از روی نقطه چین‌ها	بررسی تکلیف جلسه‌ی گذشته
۴	آموزش اولیه و مقدماتی آشنایی با محیط پیرامون و معلم و قوانین کلاس و آشناکردن کودک با همکلاسی‌هایش (تکرار آموزش‌های قبلی جهت یادآوری و ثبت در ذهن کودکان و آشنایی با وسایل آموزشی جدید) آموزش مهارت‌های فردی یا خودبیاری (تکرار و تمرین آموزش‌های قبلی و از کودک خواسته شد که بدون کمک مربی از	بررسی تکلیف جلسه‌ی گذشته

خمیرندان و مسواك استفاده کند)

آموزش رياضي(شناخت مفاهيم اعداد، نوشن اعداد): تكرار اعداد جلسه‌ی قبل جهت ثبيت و معرفى عدد جديد

آموزش افزایش دقت و توجه و تمرکز با استفاده از تمرين و تكرار جلسات قبلی

آموزش حافظه ديداري (۶ مرحله‌ی اى): تكرار و تمرين مرحله قبل و تمرين مرحله جديد.

آموزش رنگ و نقاشي و رنگ آميزي: تكرار و تمرين خط عمود بدون كمك مري و بدون نقطه چين بکشد، و معرفى رنگ جدید

آموزش حافظه شنيداري (۶ مرحله‌ی اى): يك کلمه به کودک گفته مي شود که بعد از شمردن ۲۰ عدد تكرار کند.

آموزش آمادگي جسماني و ذهني: تكرار و تمرين جلسه‌ی قبل و آموزش بالا و پايین رفتن از پله ها

آموزش مهارت‌های اجتماعی: آموزش دست دادن به افراد مجاز هنگام ورود به مكانی، جهت برقراری ارتباط و احترام به طرف مقابل

تکليف: نوشن عدد ۱ و تمرين شمارش تا عدد ۲.

۳-برای غربالگری و عدم ورود افراد مبتلا به اختلالات

در اين مطالعه از ۳ ابزار استفاده شد:

روانپزشكى به عنوان بخشی از معيارهای عدم ورود، از پرسشنامه SCL-90-R استفاده شد. اين پرسشنامه در سال ۱۹۷۷ توسط در گatis و همکاران تدوين شد و برای غربالگری افراد مبتلا به اختلالات روانپزشكى از افراد سالم مفيد است. ۹۰ گويه دارد که در يك طيف ۵ درجه‌ای ليکرت از ۱ (هيج) تا ۵ (خيلى زياد) ۹ جنبه‌ی آسيب از قبيل اضطراب، افسردگي، افكار وسوس و اعمال اجباري، پرخاشگري، ترس مرضي، حساسيت در روابط بين فرد، شکایات جسماني، روانپريشي و افكار پارانوئيدي را بررسى مي کند. اخذ نمره بالا در اين آزمون و خرده‌مقیاس‌های آن به معنای ابتلا به اختلالات روانپزشكى و يا آسيب‌پذيری به آن است. روایي و پایایي در فرم اصلی به ترتیب ۰/۹۱ و ۰/۹۱ گزارش شده است (۲۰). در نمونه ايراني، پایایي خرده‌مقیاس‌ها ۰/۸۵ تا ۰/۹۱ و روایي ۰/۵۰ تا ۰/۹۵ گزارش شد (۲۱). در مطالعه حاضر آلفای کرونباخ ۰/۹۵ به دست آمد.

يافته ها

بررسی توصیفی داده‌های به دست آمده نشان داد که بیشترین فراوانی گروه سنی در والدین گروه آزمایش مربوط به سنین

۱-پرسشنامه جمعیت شناختی جهت ارزیابی ویژگی‌های جمعیت شناختی افراد نمونه از قبیل سن، جنس و ... و هم‌چنین جهت بررسی برخی معیارهای ورود از قبیل مشکلات بینایی و شناوبایی و ... مورد استفاده قرار گرفت.

۲-پرسشنامه فشار بار مراقبتی: زاریت و همکاران پرسشنامه مذکور را در سال ۱۹۸۶ با هدف ارزیابی فشار بار ناشی از مراقبت معرفی کردند. شامل ۲۲ گويه برای سنجش میزان فشار ادراک شده ناشی از مراقبت از بیماران مزمن است که به شیوهٔ پاسخ‌دهی ليکرت از ۰ (اصلا) تا ۴ (همیشه) تدوين شده است. حداقل نمره اكتسابی ۸۸ می باشد و هر چه نمره فرد بالاتر باشد به معنای ادراک بيشتر فشار بار مراقبتی است؛ به عبارتی دیگر کسب نمره کمتر از ۲۰ به معنای فشار بار مراقبتی کم یا هیچ، نمره ۲۱ تا ۴۰ به معنای فشار بار مراقبتی خفیف تا متوسط، نمره ۴۱ تا ۶۰ به معنای فشار بار مراقبتی متواتر تا شدید و ۶۱ تا ۸۸ به معنای فشار بار مراقبتی شدید در نظر گرفته شد. روایي نسخه ترجمه‌نشده ۰/۷۱ و آلفای کرونباخ آن ۰/۹۱، گزارش شد (۱۸). در نمونه ايراني آلفای کرونباخ ۰/۹۰ به دست آمد (۱۹). در مطالعه حاضر آلفای کرونباخ ۰/۸۹ به دست آمد.

نتایج آن در جدول ۳ گزارش شده است. بر اساس سطح معنی داری برای داده ها همچنین قرار گرفتن آماره Z با سطح اطمینان ۰/۹۵ و خطای ۰/۰۵ بین ۱/۹۶-۱/۹۶ می توان بیان نمود که شرط نرمال بودن داده ها برقرار است.

جدول ۴ نتایج آزمون لوین جهت سنجش برابری واریانس خطاهای متغیرهای پژوهش در بین گروه های مختلف (کنترل و آزمایش) را نشان می دهد. از آن جا که سطح معنی داری آماره F بزرگتر از ۰/۰۵ است. بنابراین می توان بیان داشت که واریانس خطای دو گروه با هم دیگر برابر بوده و تفاوتی بین آنها مشاهده نشده است.

برای بررسی تأثیر برنامه آموزش تحصیلی به کودکان کم توان هوشی آموزش پذیر در کاهش فشار بار مراقبتی والدین آنها از آزمون تحلیل کواریانس تک متغیره استفاده شده است. نتایج یافته های تحلیل در جدول ۵ گزارش شده است. آماره F نشان می دهد که بین گروه های آزمایشی اختلاف معنادار مشاهده می شود ($P < 0/01$, $F = 107/535$) و می توان نتیجه گرفت که برنامه آموزش تحصیلی به کودکان کم توان هوشی آموزش پذیر بر کاهش فشار بار مراقبتی والدین آنها تأثیر معنادار داشت.

۵۰-۴۰ سال مشاهده شد که در گروه کنترل نیز به همین صورت بوده است. چگونگی توزیع جنسیت در گروه آزمایش بیانگر تعداد ۷ نفر مرد (۴۶/۷ درصد) و تعداد ۸ نفر (۵۳/۳ درصد) زن و در گروه کنترل تعداد ۹ نفر مرد (۶۰ درصد) و تعداد ۶ نفر (۴۰ درصد) زن بود. ۷۹/۹۲ درصد از افراد گروه آزمایش متاهل بودند که این رقم برای گروه کنترل ۸۶/۵۸ درصد مشاهده شد. همچنین اکثر افراد در گروه آزمایش (۵۹/۹۴ درصد) و کنترل (۵۳/۳ درصد) ۸ تا ۱۲ سال سواد داشتند (جدول ۲).

میانگین و انحراف معیار فشار بار مراقبتی در دو گروه آزمایش و کنترل در پیش آزمون و پس آزمون در جدول شماره ۳ گزارش شده است. در متغیر فشار بار مراقبتی، بین گروه کنترل در پیش آزمون و پس آزمون تفاوت چندانی مشاهده نمی شود اما در گروه آزمایشی بین پیش آزمون و پس آزمون تفاوت معنادار وجود دارد. بنابراین آموزش تحصیلی به کودکان کم توان هوشی سبب کاهش میانگین نمرات در متغیر فشار بار مراقبتی در والدین آنها شده است. هم چنین پس از تایید نرمال بودن چولگی و کشیدگی، از آزمون نیکوئی برازش کولمو گروف- اسمیرنوف جهت سنجش برابری نرمال بودن داده ها استفاده گردید که

جدول ۲: اطلاعات جمعیت شناختی شرکت کنندگان در مطالعه (n=۳۰)

متغیر	مطالعه یا بیوه	وضعیت تأهل	سن	جنسيت	آزمایش	کنترل	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد
					۴۰	۵۳/۳	۸	زن			
					۶۰	۴۶/۷	۷	مرد			
					۶/۶۶	۶/۶۶	۱	۳۰-۲۰			
					۱۳/۳۲	۱۳/۳۲	۲	۴۰-۳۰			
					۵۹/۹۴	۵۹/۹۴	۹	۵۰-۴۰			
					۲۶/۶۴	۱۹/۹۸	۳	۶۰-۵۰			
					۱۹/۹۸	۱۳/۳۲	۲	مطلقه یا بیوه			
					۷۹/۹۲	۸۶/۵۸	۱۳	متاهل			
					۱۹/۹۸	۲۶/۶۴	۴	۸-۰ سال			
					۵۹/۹۴	۵۳/۳	۸	۱۲-۸ سال			
					۱۳/۳۲	۱۹/۹۸	۳	۱۲ سال به بالا			

جدول ۳: میانگین و انحراف معیار فشار بار مراقبتی به تفکیک گروه (n=۳۰)

مولفه‌ها	آزمون	میانگین	انحراف معیار	کترل	آزمایش	معنی داری	کولموگروف اسپیرنوف	میانگین	انحراف معیار	کولموگروف اسپیرنوف	معنی داری
پیش آزمون	۷۴/۴۰	۶/۵۶	۷۳/۵۳	۵/۹۰	۰/۶۵۷	۰/۸۶۶					
پس آزمون	۷۳/۸۰	۴/۵۳	۵۸/۳۳	۶/۱۰	۰/۷۸۱	۰/۸۵۶					

جدول ۴: نتایج آزمون لوین جهت سنجش همگنی واریانس خطاهای فشار بار مراقبتی (n=۳۰)

متغیر	F	Df1	Df2	سطح معناداری
فشار بار مراقبتی	۰/۳۸۱	۱	۲۸	۰/۵۴۲

جدول ۵: آزمون بین گروهی در مورد اثربخشی آموزش تحصیلی بر فشار بار مراقبتی (n=۳۰)

متغیرها	فشار بار مراقبتی	خطا	۴۱۹/۳۰۰	۲۷	۱۵/۵۳۰	۱۶۶۹/۹۷۷	۱	۱۶۶۹/۹۷۷	مجموع مجذورات	درجه آزادی	F	سطح معناداری	اندازه اثر	متغیرها

به بررسی تأثیر برنامه آموزش تحصیلی به کودکان کم توان

هوشی بر کاهش فشار بار روانی والدین پرداخته باشد اما برخی از صاحب‌نظران معتقدند این آموزش‌ها تأثیری در توانبخشی حرفه‌ای و خودکفایی فردی کودکان مبتلا به کم توانی هوشی نداشته است (۱۵).

در تبیین یافته‌های پژوهش می‌توان به رویکردهای آموزشی که به مسائل این کودکان پرداخته است، اشاره کرد. یکی از این رویکردها، رویکرد خودگردانی (خود مدیریتی) می‌باشد. رویکرد خود مدیریتی بر این باور است که با آموزش این مهارت‌ها به دانش‌آموزان دارای ناتوانی هوشی در طول زمان، آن‌ها به افرادی مستقل، خودراهبر، مقتدر، با اعتماد به نفس و متکی به خود با توانایی خودناظارتی، خودکنترلی تبدیل خواهند شد و مدیریت رفتار و امور زندگی خود را خواهند داشت. تحقیقات نشان می‌دهد که افراد مبتلا به کم توان هوشی که

پژوهش حاضر با هدف تعیین اثربخشی آموزش تحصیلی به کودکان مبتلا به کم توانی هوشی بر کاهش فشار بار مراقبتی والدین آن‌ها در یک مرکز روزانه آموزشی کودکان استثنایی در شهر پاکدشت انجام شد. داده‌های به دست آمده نشان داد که برنامه آموزش تحصیلی به کودکان کم توان هوشی آموزش پذیر بر کاهش فشار بار مراقبتی والدین آن‌ها تأثیر معنادار داشت. گرچه در برخی از پژوهش‌ها گزارش شده است که مراقبت از فرزند مبتلا به کم توان هوشی، باعث کاهش سلامت روانی والدین (۲۳، ۲۴) و افزایش فشار بار مراقبتی ادراک شده‌ی آن‌ها شده است و همگی بیان داشته‌اند که حضور کودک کم توان هوشی در خانواده می‌تواند بر سلامت روانی والدین اثرات محرابی داشته باشد و فشار بار مراقبتی قابل ملاحظه‌ای را بر آن‌ها تحمیل کند (۲۵، ۲۶)، در ادبیات پژوهشی پژوهشی یافت نشد که

ذهنی سبب می شود برخی از فعالیت های شخصی مانند مسوак کردن، لباس پوشیدن را خودشان انجام دهند و متکی به والدین نباشند و افزایش آمادگی جسمی و ذهنی در این کودکان سبب می شود آنها فعالیت های روزانه خود را تا حدودی انجام دهند و در برخی فعالیت ها بر خود متکی باشند، همین امر سبب کاهش فشار بار مراقبتی والدین آنها می شود. از طرفی دیگر، مفاهیم ریاضی برای کودکان کم توان ذهنی سنگین و غیر قابل درک می باشد، از این رو آموزش های تحصیلی با بهبود و یادگیری مفاهیم ریاضی در این کودکان سبب کاهش فشار مراقبتی بر والدین خواهد شد؛ چراکه دیگر زمانی برای آموزش مفاهیم پایه ریاضی برای فرزندانشان نخواهند گذاشت. یه طور کلی نتیجه گیری می شود که برنامه های آموزش تحصیلی به کودکان کم توان هوشی آموزش پذیر در مراکز مرتبط با بهزیستی (خصوصی و دولتی)، می تواند فشار بار مراقبتی و پیامدهای ناتوان کننده احتمالی آن را کاهش دهد.

از جمله محدودیت های این پژوهش، عدم همکاری کامل والدین بود و همچنین عدم باورپذیری مبنی بر کم توان بودن فرزندشان به لحظه هوشی، که منجر به افزایش میزان مقاومت آنها در پاسخگویی به سوالات محقق شده بود، پیشنهاد می گردد که برنامه هایی جهت آموزش به والدین در مورد بیماری فرزندانشان و میزان توانمندی آنان تدارک دیده شود. یکی دیگر از محدودیت های عمدۀ این پژوهش وابسته بودن جلسات آموزشی به شرایط زندگی و کاری والدین پژوهش بود. مسائل اختصاصی هر کدام از آزمودنی ها که حضور مستمر آنها را با مشکل مواجه می کرد و تا حدودی ایجاد بی نظمی می کرد که خارج از کنترل پژوهشگران مطالعه بود. هم چنین این مطالعه

سال پیست دوم، شماره ششم، بهمن و اسفند ۱۴۰۲

مهارت های اساسی خودمدیریتی را توسعه داده اند، کیفیت زندگی بهتری دارند و پیامدهای زندگی اجتماعی و شغلی آنها نیز بهتر است (۲۷). خودمدیریتی دانش آموزان مبتلا به کم توان هوشی در مدرسه و بزرگسالی مستلزم یادگیری مهارت های اساسی خود مدیریتی از قبیل بیان نیازها، علائق و ترجیحات، تعیین هدف و نظارت بر اهداف، برنامه ریزی و مدیریت زمان، شناسایی و حل مشکلات است و از این رو دانش آموزان با ناتوانی های هوشی باید این مهارت ها را در مدرسه کسب کنند (۲۸). توسعه مهارت های فوق و افزایش سطح خودمدیریتی دانش آموزان مبتلا به ناتوانی هوشی به آنها کمک می کند تا بر زندگی خود کنترل و تأثیر بسزایی داشته باشند و از کیفیت زندگی بهتری برخوردار شوند و کمتر به دیگران وابسته شوند (۲۹). با توجه به این رویکرد و دیدگاه مدنظر آن می توان استباط کرد که این رویکرد و مهارت خودمدیریتی برای کودکان مبتلا به کم توان هوشی می تواند از فشار بار روانی والدین بکاهد.

زمانی که کودکان مبتلا به کم توان ذهنی با محیط پیرامون و مرتب آشنا می شوند، سعی در برقراری ارتباط با دیگران می کنند، عزت نفس آنان افزایش یافته و در کارهای مربوط به خود عملکرد بهتری نشان می دهند؛ هم چنین، رعایت آداب اجتماعی و انجام رفتارهای اجتماعی مناسب توسط این کودکان تا حدودی از شرم حضور کودکان در جمع توسط والدین می کاهد و سبب می شود والدین بیشتر راغب به حضور آنان در بین افراد شوند که به نوبه خود سبب یادگیری بیشتر آداب اجتماعی خواهد شد. به علاوه، افزایش دقت دانش آموزان و همچنین هماهنگی چشم و دست در کودکان مبتلا به کم توان

دو ماهنامه علمی پژوهشی طبع بهداشت بزد

دانشگاه علوم پزشکی سمنان و کارازمایی بالینی با کد IRCT20220708055417N1 اخذ شد. شرکت در این پژوهش به صورت داوطلبانه و بر اساس اصول رازداری حرفه ای مبنی بر کد گذاری پرسشنامه ها و دو پنهان بودن آن بود. تمامی والدین فرم رضایت آگاهانه را قبل از اجرای آموزش تکمیل کرده اند.

سهم نویسنده‌گان

الهه دولت آبادی در طراحی پژوهش و جمع آوری داده ها و مائدۀ باقی علاوه بر طراحی پژوهش در تحلیل داده ها، نگارش و اصلاح مقاله مشارکت داشته اند.

حمایت مالی

این پایان نامه حمایت مالی نداشته است.

تضاد منافع

نویسنده‌گان اعلام می دارند هیچ گونه تضاد منافعی در این مقاله وجود ندارد.

تقدیر و تشکر

از کلیه افرادی که به هر نحوی در انجام این مطالعه به تیم پژوهشی یاری رساندند بالاخص مرکز بهزیستی شهرستان پاکدشت بابت همکاری صمیمانه در جمع آوری داده ها تشکر و قدردانی به عمل می آید. این مقاله حاصل پایان نامه کارشناسی ارشد روان شناسی بالینی دانشگاه آزاد اسلامی واحد سمنان در سال ۱۴۰۱ می باشد.

فقط تاثیر آموزش تحصیلی را در یک مرکز وابسته بهزیستی در شهر پاکدشت مورد بررسی قرار داد، بر همین مبنای پیشنهاد می گردد جهت افزایش تعمیم پذیری نتایج، مرکز متعدد در شهرهای مختلف و با خرده فرهنگ‌های مختلف نمونه‌گیری و بررسی شوند. لازم به ذکر است که در این مطالعه صرفاً تأثیر آموزش تحصیلی و مولفه‌های آن بر فشار بار والدین کودکان مبتلا به کم‌توان هوشی بررسی شد، پیشنهاد می‌شود تاثیر برنامه‌های تحصیلی به کودکان مبتلا به کم‌توان هوشی بر سایر مولفه‌های سلامت روان والدین نیز سنجیده شود. در پژوهش حاضر صرفاً به کودکان مبتلا به کم‌توان هوشی آموزش داده شد، پیشنهاد می‌گردد در پژوهش‌های بعدی از نمونه‌های دیگری (کودکان مبتلا به طیف اوتیسم) استفاده شود تا اثربخشی آموزش تحصیلی را بتوان به جامعه آماری دیگر نیز تعمیم داد. عدم ارزیابی پیگیرانه طولانی‌مدت از دیگر محدودیت‌های مطالعه فعلی بود که توصیه می‌گردد ارزیابی پیگیرانه از فشار بار مراقبتی والدین بعد از چندماه یا حتی چند سال انجام شود تا تاثیرات تغییرات برنامه‌های مداخلاتی در طول زمان نیز ارزیابی گردد.

ملاحظات اخلاقی

این مطالعه جهت اخذ مدرک کارشناسی ارشد روان شناسی بالینی از دانشگاه آزاد سمنان انجام شد. برای انجام این مطالعه کد IR.IAU.SEMNAN.REC.1401.018 از کمیته اخلاق

References

- 1-American Psychiatric Association D, Association AP. Diagnostic and statistical manual of mental disorders: DSM-5: American psychiatric association Washington, DC; 2013.
- 2-Lee K, Cascella M, Marwaha R. Intellectual disability. 2019.

- 3-Zablotsky B, Black LI, Maenner MJ & et al. Prevalence and trends of developmental disabilities among children in the United States: 2009–2017. *Pediatrics*. 2019;144(4).
- 4-Soltani S, Khosravi B, Salehiniya H. Prevalence of intellectual disability in Iran: Toward a new conceptual framework in data collection. *Journal of Research in Medical Sciences*. 2015;20(7):715-6.
- 5-Olusanya BO, Wright SM, Nair M & et al. Global burden of childhood epilepsy, intellectual disability, and sensory impairments. *Pediatrics*. 2020;146(1).
- 6-Arasu S, Shanbhag D. Quality of life and burden of caregiving among the primary caregivers of children with disability in rural Karnataka. *Journal of Family Medicine and Primary Care*. 2021;10(8):2804.
- 7-Ramasubramanian V, Chellamuthu R, Selvikumari R & et al. Caregiver burden in children with intellectual disability: Does special school education help? *Industrial Psychiatry Journal*. 2019;28(2):176.
- 8-Javalkar K, Rak E, Phillips A & et al. Predictors of caregiver burden among mothers of children with chronic conditions. *Children*. 2017;4(5):39.
- 9-Barros ALO, de Gutierrez GM, Barros AO & et al. Quality of life and burden of caregivers of children and adolescents with disabilities. *Special Care in Dentistry*. 2019;39(4):380-8.
- 10-Ede MO, Okeke CI, Obiweluozo PE. Intervention for treating depression in parents of children with intellectual disability of Down's Syndrome: a sample of Nigerian parents. *Journal of Rational-Emotive & Cognitive-Behavior Therapy*. 2022;1-25.
- 11-Holmberg Bergman T, Renhorn E, Berg B & et al. Acceptance and Commitment Therapy Group intervention for parents of children with disabilities (navigator ACT): An open feasibility trial. *Journal of autism and developmental disorders*. 2023;53(5):1834-49.
- 12-Lobato D, Montesinos F, Polín E & et al. Acceptance and Commitment Training Focused on Psychological Flexibility for Family Members of Children with Intellectual Disabilities. *International Journal of Environmental Research and Public Health*. 2022;19(21):13943.
- 13-Ugwuanyi LT, Ede MO, Agbigwe IB & et al. Effect of rational emotive behaviour therapy on depressive symptoms in a sample of parents of children with intellectual disability. *Journal of Rational-Emotive & Cognitive-Behavior Therapy*. 2023;41(1):128-43.

- 14-Malekpour M, Nesai Moghadam B. Effect of sandplay therapy on cognitive development of educable mentally retarded. Research in cognitive and behavioral sciences. 2014;4(1):141-54.
- 15-Hashemi SA, Naderi E, Shariatmadari A & et al. Science production in Iranian educational system by the use of critical thinking. International Journal of Instruction. 2010 Jan 1;3(1).
- 16-azzahra s, nadipa sp, andika r & et al. the role of islamic religious education learning in increasing cognitive development for children mentally disabled. journal of islamic psychology and behavioral sciences. 2023 jan 29;1(1):23-35.
- 17-Alnahdi GH. Special Education Programs for Students with Intellectual Disability in Saudi Arabia: Issues and Recommendations. Journal of the International Association of Special Education. 2014;15(1).
- 18-Zarit SH, Reever KE, Bach-Peterson J. Relatives of the impaired elderly: correlates of feelings of burden. The gerontologist. 1980;20(6):649-55.
- 19-Ramzani A, Zarghami M, Charati JY & et al. Relationship between self-efficacy and perceived burden among schizophrenic patients' caregivers. Journal of Nursing and Midwifery Sciences. 2019;6(2):91.
- 20-Derogatis LR, Lipman R, Covi L. SCL-90. Administration, scoring and procedures manual-I for the R (revised) version and other instruments of the Psychopathology Rating Scales Series Chicago: Johns Hopkins University School of Medicine. 1977.
- 21-Akhavan Abiri F, Shairi MR. Validity and reliability of symptom checklist-90-revised (SCL-90-R) and brief symptom inventory-53 (BSI-53). Clinical Psychology and Personality. 2020;17(2):169-95.
- 22-Riemersma I, Van Santvoort F, Van Doesum K & et al. 'You are Okay': Effects of a support and educational program for children with mild intellectual disability and their parents with mental health concerns. Journal of Intellectual Disabilities. 2022;26(1):70-89.
- 23-Wade C, Llewellyn G, Matthews J. Parent mental health as a mediator of contextual effects on parents with intellectual disabilities and their children. Clinical Psychologist. 2015;19(1):28-38.
- 24-Baker K, Devine RT, Ng-Cordell E & et al. Childhood intellectual disability and parents' mental health: integrating social, psychological and genetic influences. The British Journal of Psychiatry. 2021;218(6):315-22.

- 25-Jyoti A, gupta P, awasthi k & et al. Caregiver burden among primary caregivers of children with intellectual development disorder and its association with perceived stress. Neuroquantology. 2023;21(6):96.
- 26-Jeong KE, Suk MH. The relation among uncertainty, social support, care burden of mothers having children with developmental disabilities. Research in Community and Public Health Nursing. 2023;34(2):117-26.
- 27-Thoma CA, Getzel EE. " Self-determination is what it's all about": What post-secondary students with disabilities tell us are important considerations for success. Education and Training in Developmental Disabilities. 2005;234-42.
- 28-Wehmeyer ML. Promoting Self-Determination in Students with Developmental Disabilities. What Works for Special-Needs Learners. Guilford Publications. 2007.
- 29-Martin DB. A look at grit: Teachers who teach students with severe disabilities: Brandman University; 2016.